

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Te cuprind în duh de sărbătoare a Mea cu tine, poporul Meu de nou Ierusalim în neamul român, și ne lăsăm cuprinși de amintirea zilei celei mărețe de acum două mii de ani când Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am luat pe cei mai aproape de tainele Mele cele de atunci ucenici, pe cei trei dintre cei doisprezece, Petru, Iacob și Ioan, și ne-am tras spre munte, căci avea Tatăl Savaot să le spună lor de Mine că sunt Fiul Său iubit, întru Care El binevoiește în cer și pe pământ, și i-a povățuit pe ei să Mă asculte, le-a dat lor ajutor să Mă cunoască bine și să creadă bine și apoi să asculte de Mine ca și de Tatăl, căci Tatăl le-a spus lor aceasta. Mi-am lăsat în ziua aceea văzută slava Mea, pe care Tatăl Mi-a dat-o mai înainte de vecii, și M-au văzut în slavă ucenicii, că nu mai aveam să mai stau mult între ei pe pământ, fiindcă trebuia să Mă întorc în Tatăl după ce aveam să sfârșesc toată lucrarea pe care El Mi-a dat-o s-o împlinesc, și pe ucenicii Mei să-i împlinesc întru ea, spre mărturia ei pe mai departe pe pământ.

O, dar câtă slavă a Mea stă azi cu tine pe pământ, mări poporul Meu de azi! Cât glas, cât cuvânt din cer coboară azi peste tine ca și atunci peste ucenicii Mei, care au auzit din cer glasul Tatălui peste ei! Te învață Tatăl și pe tine ca și pe ei atunci, căci Tatăl este Cel ce Mă trimite la tine pe pământ, și nu fără de trimitere vin.

O, Tată al Meu și al lor, spune-le Tu lor cât de mult Mă voiești Tu întru ei în zilele acestea! Spune-le lor de lucrarea Ta cu Mine și de lucrarea lor cu Noi spune-le Tu, Tată, ca și atunci ucenicilor Mei spune-le și lor, spune-le lor din cer, spune-le Tu, Tată. Amin.

— *El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care Eu, Tatăl, binevoiesc în mijlocul vostru acum. Să ascultați de El! Aceasta vă spun Eu, Tatăl, ca și ucenicilor Lui cei de acum două mii de ani când Fiul Meu, rugându-Se spre Mine înaintea lor, între Moise și Ilie pe munte stând El mai înainte de patima Sa pe cruce, vorbea El cu ei despre cele ce avea să îplinească în Ierusalim, și când ucenicii văzând și grăind apoi cu El, s-a făcut un nor și i-a umbrit, iar ei s-au spăimântat intrând în nor, și glasul Meu le-a zis din norul care Mă acoperea de ochii lor: «Acesta este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați!», și au ieșit ei apoi din nor.*

O, fiilor, vine Domnul pe nor la voi, vine Fiul Meu și stă acoperit în nor așa cum am stat Eu, Tatăl, de le-am spus celor trei ucenici să asculte de El, că întru El binevoiesc Eu, Tatăl. Față către față grăiește Dumnezeu când grăiește cu omul, dar în nor stă Domnul acoperit ca să poată să grăiască cu omul, căci în ziua când Fiul Meu Și-a lăsat văzută slava înaintea ucenicilor Lui ei s-au spăimântat de tot la vederea Lui și a celor doi sfinți, de o parte și de alta a Lui stând ei, și apoi norul i-a acoperit și pe unii și pe alții, iar Eu, Tatăl, din nor le-am spus lor ceea ce aveam să le spun. Vă spun această taină ca să vă tresalte inimioara și credința de statul între voi a Fiului Meu, Care grăiește din nor în mijlocul vostru și vă dă vouă din gura Sa. Amin.

O, se întreabă creștinii cum este această lucrare de coborâre a Domnului pentru hrană de cuvânt pe masa poporului de azi pentru tot omul care voiește să ia de pe această masă pe Dumnezeu-Cuvântul. Stă Domnul acoperit în nor și așa grăiește și așa lucrează, căci așa este lucrarea Sa lângă om, căci altfel ar cădea omul de spaimă, fiindcă Domnul este foc mistuitor, lumină orbitoare, cu care Domnul este pe deasupra înveșmântat ca în nor de lumină. De aceea tot așa a fost și cu Moise lucrarea cea din cer cu omul, că nu poate omul să vadă fața lui Dumnezeu și să rămână viu și cu putere în trupul lui, iar servii lui Dumnezeu au știut aceasta în toate vremile și așa au mărturisit, precum Domnul i-a spus lui Moise pe muntele slavei Sale cu el, din nor grăind cu el.

O, e măreață lucrarea care vă acoperă pe voi din cer pe pământ, fiilor! Bucurați-vă cu frică și înfiorați-vă cu bucurie, tată! Fiți blânzi și smeriți ca Fiul Meu, căci El a făcut omul după chipul și asemănarea Mea și a Lui. Fiți acum, la sfârșit, fiți ca Dumnezeu și învățați de la Fiul Meu să fiți blânzi și smeriți cu inima, ca să poată Dumnezeu cu voi pe pământ și cu voi peste pământ. Eu, Tată, v-am dat pe Fiul Meu, iar El v-a dat pe voi Mie, numai să căutați să-L ascultați pe El pentru fiecare clipă, căci fiecare clipă își are lucrarea ei și taina ei, căci răul și binele se luptă între ele în toată clipa spre paza sau spre durerea omului. De aceea Eu, Tatăl, vă spun: acest cuvânt dintre voi, din cer venit, Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit; pe El să-L ascultați! Amin.

Le-am deslușit Eu, Tatăl, taina Ta cu ei, o, Fiul Meu iubit Emanuel! Le-am spus lor lucrarea zilei Noastre de slavă înaintea ucenicilor Tăi pe muntele Tabor când Eu, Tatăl, le-am spus lor să Te asculte, Fiule iubit. O, învață-i azi, în zi de sărbătoare a Ta și a Mea cu ei. Eu, Tatăl, întru Tine sunt, și suntem acoperiți în nor înaintea lor pentru sărbătorirea Noastră în mijlocul lor. Amin.

— O, Tată scump, M-am rugat Ție în ziua aceea de slavă pe muntele Tabor înaintea ucenicilor Mei și Ți-am cerut să le arăți lor slava Mea, cea pe care o am de la Tine mai înainte de vecii, și apoi am grăit înaintea lor cu Moise și cu Ilie despre pătimirea Mea în Ierusalim nu după multe zile apoi, Tată, iar ei, venindu-și în fire, s-au spăimântat apoi de norul în care au fost cuprinși. O, Tată, Te rog și acum, dintre cei de azi ucenici ai Mei arată-Te peste pământ după cum Ți va fi voia și spune-le tuturor că aceasta este lucrarea Ta și a Mea, cuvântul Tău și al Meu, Tatăl și Fiul, de Care să asculte tot pământul, Tată, că e vremea zilelor slavei Domnului, zilele cele de apoi, o, Tatăl Meu! Mă rog Ție de pe acest munte de slavă, muntele cuvântului Meu cel mult de azi, poporul Meu cel de azi credincios în neamul român venirii Mele de azi, coboară darul credinței sfinte peste oameni ca să Ne cunoască ei în acest cuvânt și să vină spre pocăință și spre înviere din păcat! Fă semne și minuni de folos pentru întoarcerea la Tine a fiilor oamenilor, a inimilor lor, căci Eu, Fiul Tău, Ție Îți cer, Ție Mă rog în acest munte de slavă, așa cum M-am rugat Ție acum două mii de ani pe munte ca să arăți slava Mea ucenicilor Mei martori atunci și să mărturisească ei apoi peste timp! Și acum, binecuvintează cuvântul Meu de azi, cuvânt de sărbătoare a Mea și a Ta peste poporul cel de azi, poporul Meu și al Tău! Amin.

— *Da, Fiul Meu Emanuel! Eu, Tatăl, binecuvintez din nor râul Tău de cuvânt peste poporul cuvântului Tău de azi și peste pământ. Amin.*

— Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt cuvântul cel de peste tine din partea Tatălui Savaot, Care M-a trimis, poporul Meu, și trăiesc cu tine zilele slavei celei de apoi și dau să te învăț cu ele, și dau să-l învăț cu ele pe tot omul de pe pământ, și greu Îmi este să fac aceasta câtă vreme am între Mine și om păstori cei care stau peste oameni în numele Meu și care fac și ei aceeași lucrare împotriva Mea ca și cei de acum două mii de ani care n-au voit să primească pe Domnul întru venirea Sa la ei. Tu însă ai de la Mine darul credinței sfinte și prin el poți să Mă cunoști și să Mă primești și să Mă urmezi și să-Mi lucrez cu tine venirea, fiule. Este scris în prooroci că precum în vremurile de demult Domnul a supus Zabulonul, în zilele cele de pe urmă El va acoperi cu slavă calea mării, Galileea neamurilor, iar poporul care locuiește în întuneric va vedea lumină mare și lumina va străluci peste cei ce locuiesc în latura morții, și poporul Domnului va spori, iar bucuria lui la fel.

Am așezat în mijlocul tău taină mare și cu putere de înviere peste oameni prin rugăciunea ta înaintea Mea, pentru care Eu, Domnul, îți spun să stăruiești cu mare iubire, cu mare credință pentru biruință, fiule poporul Meu. Taina și puterea sfintei Liturghii de fiecare zi, aceasta este puterea de biruință a Mea în mijlocul tău, căci te-am așezat să stai popor curat pe pământ și ți-am dat să stai la rugăciune sfântă și vie înaintea Mea prin porunca Mea așezată în mijlocul tău ca să fie și ca să lucreze. Intră la pomenire în baia sângelui Meu și la masa Mea în potir morții și viii cei vii, și sfânta Liturghie spală omul de păcat, spală pământul, și nu știe omul să înțeleagă

această baie și taina acestui vas, în care Eu, Domnul, Mă așez cu totul spre pomenirea Mea și a numelui Meu peste morți și peste vii, spre salvarea lor din vina lor prin sângele Meu curs pentru ei, prin nașterea lor din nou din cuvântul Meu, din Dumnezeu născuți. Omul se poate naște și din bărbat, nu numai din femeie așa cum știe el nașterea omului, și aceasta numai dacă el voiește să se nască de sus, din Tatăl, așa cum Eu M-am născut mai înainte de zilele veșniciei când Eu eram de o ființă cu Tatăl, amândoi întru Unul, și apoi Tatăl M-a născut, și am fost de o Ființă amândoi și până să Mă nască Tatăl, și după ce M-a născut din El, așa cum tot omul ar fi putut să se nască dacă n-ar fi stricat omul cel întâi zidit taina nașterii, taina omului ieșit din om, precum femeia a fost ieșită din bărbat prin lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, după ce Eu și cu Tatăl am zis să facem om după chipul și asemănarea Noastră, și iată, cuvântul spune că Noi avem chip și de aceea am spus Eu lui Filip că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine este, iar el nu cunoscuse aceasta.

O, Eu, Domnul, l-am învățat pe om să înțeleagă și i-am spus cum să vină la Mine dacă vine, căci i-am spus lui: *«Cel ce vine după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, să-și ia trupul și să urmeze Mie»*, dar omul își ia trupul și vine și-Mi cere cu el, iar ceea ce-Mi cere arată că nu s-a lepădat de sine, căci Îmi cere pentru sine când vine și-Mi cere, nu pentru Mine în el, ci pentru cele din lume în el Îmi cere să-i dau, și nu se leapădă de sine când dă să vină să-Mi ceară, iar Eu îi deschid lui când vine și-Mi cere și nu-l las afară când bate să-i dau, dar cele cerute de el sunt din lume, și iată, cele ce-Mi cere el îl conduc ori spre cer, ori spre pământ, îl conduc pe om ori spre înviere, ori spre moarte.

O, cui să-Mi plâng Eu durerea Mea? Fiecare își are nevoile lui, greutățile lui, pe care și le duce sau și le pune pe altul din jurul lui prin plânsul lui cel de sub greul lui. N-a înțeles omul taina cuvântului Meu care a spus: *«Luați jugul Meu, căci este ușor; luați sarcina Mea căci este ușoară»*. O, mai bine este să-L porți pe Dumnezeu, omule, căci Dumnezeu este fără de păcat și este ușor, și de aceea am spus Eu să iei tu jugul Meu și sarcina Mea, crucea Mea cea curată s-o iei și s-o duci tu până la venirea Mea la tine, ca să-ți dau apoi plată dulce pentru purtarea lui Dumnezeu pe umerii sufletului tău prin supunerea ta.

O, poporul Meu iubit, întru care Eu și cu Tatăl am binevoit în zilele acestea! Când omul stă sub supunere după orânduiala pusă peste el sau sub care el se supune, unul ca acela e mai bun, e mai cald, e mai credincios tuturor și e mai ușor pentru el însuși și ușor de purtat de toți, dar când are omul supuși prin orânduiala care cade așa, e mai apăsător omul, e mai încordat și se vede aceasta, că e mai neliniștit un așa om, mai plin de griji, mai greu de purtat de cei din jur, mai greu de înțeles de către cei din jurul lui care nu au de dat răspuns pentru lucrurile toate, și se uită toți după el ca după cel de care se teme, de care trebuie să asculte, și e bună această temere și nu e grea de purtat, căci de cel care ascultă este ușor, că este cine să poarte grijă de el, numai să iubească el lucrarea supunerii sfinte, lucrarea celor ce iubesc pe Dumnezeu sub greul lui Dumnezeu cel pentru om.

O, să nu greșiți în răbdare, măi fiilor, căci răbdarea care doare în om este răzvrătirea cea dinăuntrul omului, nu este răbdarea, nu este dragostea cea plină de răbdare sfântă și blândă prin iubirea ei în om, ci este semeție de sine în om, este om nemulțumit răbdarea cea care doare în om. Cel ce nu rabdă mulțumit acela nu are frică de Dumnezeu și nici înțelepciune. În rugăciunea de începutul zilei tu spune-I Domnului, fiule: *„nu mă lăsa, Doamne, să uit că totul vine de la Tine!”*, și nu te vei mai nemulțumi de la omul care spui tu că îngreuiază sufletul tău, căci poate și el este de la tine îngreuiat, și socotește-l și pe el, nu numai pe tine pentru greul dintre tine și el, iar dragostea ta să nu cunoască fățarnicia, ci să-l iubești cu ea pe aproapele tău și nu pe tine, și atunci nu vei mai ridica glasul să te plângi de la el, de la cele ce-ți vin de la Dumnezeu și nu de la fratele tău, care Îl acoperă pe Dumnezeu înaintea ta ca să poată Domnul grăi cu tine, cu viața ta, cu fapta ta când El voiește să facă aceasta și să te curețe de părerea de sine și să-ți dea credință în schimbul ei și darul supunerii sfinte.

Să știi, poporul Meu, că iubirea este cea care se dă, nu este aceea care așteaptă iubire, care așteaptă camătă. O, caută să iubești și să înțelegi bine această lucrare de taină a iubirii cea fără de fățarnicie în lucrarea ei. Feriți-vă de duhul nemulțumirii, măi fiilor, că acest duh vă bagă sub sarcină și vă duce spre cârtire și vă mână din spate prin iubire de sine și vă mână spre om ca să vă căinați lui, vă mână spre vorbire în doi, tată, și amintiți-vă de cuvântul Meu cel de demult între voi când am spus că atunci când în Israel cineva greșea tot poporul suferea, și, iarăși, amintiți-vă de corabia în care a fugit Iona de la fața Mea și cum prin greșeala lui avea să piară toți din corabie, iar când el le-a spus lor că greșeala lui, pe care le-o spusese, este pricina pieirii lor și a valurilor care ridicau marea în sus, le-a spus lor Iona să-l ia și să-l arunce pe el în valuri ca să-și scape viața toți cei din corabie, și așa s-a și făcut, și apoi se rugau corăbierii și toți cei din corabie, se rugau lui Dumnezeu cu frică pentru Iona ca nu cumva să aibă ei de dat răspuns pentru sângele celui nevinovat lor, ci lui Dumnezeu, și atunci Eu, Domnul, am lucrat minunat la rugăciunea lor pentru Iona și am poruncit chitului să-l ia pe Iona în pânțele lui și să-l scoată nevătămat la uscat, căci Eu îi făcusem lui Iona trimitere prin cuvânt proorocesc spre cetatea cea mare a Ninivei, care ar fi trebuit să piară pentru fărădelegile ei, așa cum ar fi putut pieri Iona în mare dacă chitul nu l-ar fi acoperit pe el cu pânțele lui, și n-a trecut neîmplinit cuvântul Meu rostit peste Iona, și s-a dus apoi el și l-a împlinit peste cetatea fărădelegii. Iată, greșeala lui Iona i-a pus în primejdie pe toți corăbierii și pe toți cei din corabie cu care el călătorea în fuga lui de Dumnezeu.

O, să nu greșești în răbdare, fiule poporul Meu! Acest fel de greșală te duce la alte greșeli, și iată, spun mai departe, să nu greșești în credință, să nu greșești în iubire cu supunere și pentru supunere ca să-i pui în primejdie pe cei cu care tu călătorești pe drumul tău cu poporul Meu! Ai grijă să nu te înșele duhul vicleniei ca să-l lucrezi pe el! El este mult ascuns ca să-l poți vedea, mult prea subțire ca să-l poți pricepe, și e bine să fii liniștit, să fii cuminte și să nu greșești în ascultarea de Dumnezeu și de tot ce vine de la El spre încercarea ta. Se aruncă în lume ca Iona în mare cei ce nu ascultă de Dumnezeu, și așa Îmi ocrotesc Eu restul poporului Meu, care ascultă cu supunere prin duhul răbdării sfinte, o, dar Iona era iubitor de Dumnezeu, blând și smerit cu inima era el și credință mare era în el, numai că multa lui umilință M-a încurcat atunci când am voit să-l fac Eu purtător de cuvânt peste cetatea fărădelegii, și l-am înviat pe el încă o dată dintre morți ca să-Mi fac prin el lucrarea Mea și adevărarea ei și pilda ei peste timp.

O, cât de măreață a fost în ziua aceasta de sărbătoare a Mea cu tine învățătura Mea din mijlocul tău, descoperirea tainelor lui Dumnezeu cu omul, poporul Meu! O, ai grijă de Mine, de taina Mea cu tine, că este mare, tată, iar Eu am grijă de tine, că mare este lucrarea Mea, pe care o am de săvârșit prin credința ta în venirea Mea la tine, prin dragostea ta cea pentru venirea Mea din zilele acestea, pentru cerul deschis deasupra ta ca să vin și ca să tot vin ca să grăiesc peste pământ, iar tu să fii casa Mea de venire, patria Mea și a sfinților Mei, pământ bun pentru sămânța Mea de ieri și de azi, din care Eu să prăsesc cer nou și pământ nou, împlinirea acestei Scripturi de naștere din nou a lumii, de înnoire a toate, de schimbare în slavă a toate, căci toate, toate se vor înnoi, se vor schimba la cuvântul Meu cel lucrător din mijlocul tău, o, poporul Meu! Amin.

Bindecuvintez de pe acum sărbătoarea maicii Mele și a strângerii la izvor a poporului iubitor de Dumnezeu, pe care-l voiesc blând și smerit cu inima întru venirea lui la izvor, cuvios și cuvinicios înaintea Mea și a ta, poporul Meu. Bindecuvintez călătoria lor la izvor și le trimit îngeri pe cale spre mângâierea lor și a Mea, iar ție îți dau binecuvântare multă pentru ca să poți să-Mi pregătești sărbătoarea și popasul Meu cu popor la izvor, căci îți dau ajutor, tată, și îți dau putere trupului și duhului, îți dau iubire și înțelepciune de sus pentru gătirea sărbătorii, căci sunt zilele slavei Domnului cu tine pe pământ și Mă arăt cu ele prin tine oamenilor, poporul Meu, și toate se vor înnoi și se vor schimba în slavă la cuvântul Meu cel dătător de slavă, slava Mea cea din mijlocul tău, prin care toate, toate se vor înnoi, toate se vor schimba întru slavă, slava Mea cea de la sfârșit de timp între cer și pământ, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 august 2011